

Den daværende skatteminister valgte at træde tilbage. Det valgte han selv på det spørgsmål, jeg har nævnt her.

Derfor er det ufatteligt for mig, at skatteministeren i dag hedder Ole Stavad. Det er en skandale, og det er statsministeren, som sammen med resten af regeringen bærer ansvaret herfor.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil også godt knytte et par bemærkninger til finansministerens forsvarstale for skatteministeren.

Hele den del, der vedrører skatteministerens personlige og professionelle kvaliteter, kan jeg 100 pct. tilslutte mig. Også den del, der vedrører forløbet selve den nat, da skatteministeren blev vækket og gav det kendte tilsagn, kan jeg tilslutte mig. Problemet ligger i, at også ærlige, hæderlige og reelle mennesker kan komme i situationer, hvor de begynder at dække over noget, og det er det, vi skal have afdækket: Har skatteministeren i det efterfølgende forløb givet Folketinget vildledende oplysninger for at dække over noget, som ikke kunne holde?

Jeg kan på nuværende tidspunkt ikke svare hverken ja eller nej til spørgsmålet. Derfor sætter vi undersøgelsen i gang.

Afslutningsvis vil jeg godt sige, at der er én ting, jeg stadig ikke forstår, og det er selve den begivenhed den 30. oktober i fjor, hvor den samlede regering vedtog, at den fax, der var sendt kl. 3.39 om morgenen, var indholdsløs. Det er mig uforståeligt, hvordan en regering kunne komme til en så urimelig konklusion.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til finansministeren, at Fremskridtspartiet har den samme opfattelse af moral og drager den samme konsekvens, uanset hvem det måtte handle om, og uanset om det er »venner« eller »fjender«. Det tror jeg godt finansministeren ved. Hvis han tænker bare nogle ganske få måneder tilbage, vil han se, at der ingen forskel er på vores reaktion, ligegyldigt hvor i salen vi mener uregelmæssighederne finder sted.

I øvrigt må jeg undre mig over finansministerens tale. Da jeg sad og lyttede til den, var det første, der faldt mig ind, at det lød enten som gudfaderens tale til gudbarnet ved konfirmationen eller som forloverens tale til brudgommen ved kirkebrylluppet. Det var en kær ven, der her

sagde noget, som han mente, og det har jeg respekt for.

Jeg vil også godt sige til finansministeren, at jeg da ikke er i tvivl om, at regeringen ikke havde onde intentioner eller dårlige motiver – det tror jeg da ikke der er nogen der er i tvivl om. Jeg er da heller ikke i tvivl om, at man i og for sig gjorde arbejdet så godt som muligt. Skam få den, som ... for så burde man jo fyre en hel masse mennesker! Jeg er da heller ikke i tvivl om, at skatteministeren i og for sig ikke er en slet person. Jeg sætter uendelig stor pris på skatteministeren som person. Det ved skatteministeren også godt.

Dette her har derfor overhovedet ikke noget med skatteministerens person at gøre. Det er alene embedet, det drejer sig om, og derfor forstår jeg heller ikke, at skatteministeren stadig hedder Stavad. Den Stavad, som jeg kender og sætter pris på, havde haft en højere stjerne hos mig, hvis han var gået, og han havde haft lidt ære i behold – i stedet for den farce, som vi nu er vidner til!

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Blot en meget kort bemærkning i anledning af hr. Uffe Ellemann-Jensens korte bemærkning om, at sagen om kreativ bogføring ikke skulle have været nævnt. Den *har* været nævnt! Men ambi-sagen har oftere været nævnt, for det er den, der umiddelbart er den bedste parallel, fordi der dér kommer en dom, hvor der ikke er taget stilling til, om der foreligger fejl eller forsømmelser, og det er det, Folketinget så påtager sig at gøre. Derfor har vi talt mere om ambi-sagen end om kreativ bogføring.

Men i sagen om kreativ bogføring havde man et kommissorium, hvori det hed, at undersøgelsen særligt skulle have til formål at klarlægge, om der forelå fejl eller forsømmelser, som kunne give anledning til, at retligt ansvar blev søgt placeret. Det har man ikke i det kommissorium, der har været i forbindelse med Himmerlandsbanken og Frank Poulsens undersøgelse. Derfor står der ikke noget om skatteministerens ansvar i beretningen.

Det gjorde der derimod i beretningen fra kommissionsdomstolen om kreativ bogføring. Der var der en lang række beskrivelser af, hvad der var grunden til, at man i undersøgelsesretten konkluderede, at det reelle ansvar i en række forskellige forhold blev tilskrevet den daværende skatteminister, hr. Anders Fogh Rasmus-